

Forslag

til

Lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ophævelse af udpantningsfristen).

Fremsat den 3. december 1969 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 286 af 1. juli 1963, som ændret senest ved lov nr. 260 af 4. juni 1969, affattes § 597 således:

„§ 597. Udpantningsretten følger fordringen, således at den tilkommer enhver, der er trådt i den oprindelige berettigedes sted.

Stk. 2. Forældelse og en eventuel særlig frist for udpantning afbrydes ved indgivelse

af begæring om udpantning, såfremt denne fremmes af rekvirenten uden ugrundet ophold.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 1970.

Stk. 2. Loven gælder også for fordringer, der er forfaldet til betaling før lovens ikrafttræden, medmindre udpantningsfristen efter de hidtidige regler er udløbet før dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget har sammenhæng med forslag til lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

Retsplejelovens § 597, stk. 1, indeholder — foruden en regel om indtrædelse i udpantningsretten, som efter forslaget (§ 597, stk. 1), opretholdes uændret — en bestemmelse om, at udpantningsretten vedvarer i et år fra forfaldsdagen, og at det med hensyn til fristens beregning er tilstrækkeligt, at begæring om udpantning indgives inden fristens udløb, forudsat at udpantningen derefter med tilbørlig hurtighed fremmes af rekvirenten. Efter § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m. m. vedvarer udpantningsretten for skatter m. v. indtil 2 år efter, at fordringen er forfalden til betaling. Den lige nævnte regel i retsplejeloven om fristens beregning gælder også med hensyn til 2 års reglen.

Der er efter justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig grund til at opretholde særlige regler om forældelse af udpantningsretten, når kravet dog stadig kan indfordres ved almindelig rettergang. Adgangen til at inddrive visse offentligretlige fordringer ved udpantning er begrundet i disse forpligtelsers særlige klarhed og ved praktiske hensyn, der nødvendiggør, at det offentliges beregning af ydelsen står fast, medmindre den private ved administrativ rekurs eller indbringelse for domstolene får fastsættelsen ændret. Så længe fordringen ikke er forældet, må de omstændigheder, som har gjort det forsvarligt at foretage inddrivelse uden domsgrundlag, stadig være til stede. De særlige forældelsesfrister for udpantningsadgangen foreslås derfor ophævet. Der vil herefter kunne foretages udpantning, indtil de pågældende fordringer er forældet efter de almindelige regler. Forældelses-